

що да видѣтъ: дѣтето имъ стои на колѣнѣ прѣдъ една болна жена и ѝ подава вода.

— Синко! извикватъ родителитѣ му.

— Татко, азъ намѣрихъ кѣщата на вчерашното просяче! Тази е майка му, която е болна.

Въ това врѣме влѣзе бѣдното дѣте съ хлѣбъ въ рѣцѣ и го сложи прѣдъ лѣглото на майка си.

— Татко, извика Славчо, азъ дадохъ паритѣ, които ми даде да си купѣмъ играчка, на тѣзи бѣдни хора да си купѣтъ хлѣбъ.

Родителитѣ, като чухъ тѣзи думи, заплакахъ отъ радостъ.

Гледахъ и не вѣрвахъ.

— Право казва вашето дѣте. Простѣте го! Ако не бѣ то, азъ слѣдъ два часа щѣхъ да се простѣмъ съ този свѣтъ, проговори бѣдната жена и захванъ лакомо, лакомо да ѣде отъ хлѣба.

Родителитѣ на Славча разбрахъ какъ стои работата.

Майка му чакъ сега разбра, защо тази нощъ Славчо спа тѣй неспокойно. Тѣ обѣсахъ на болната жена да ѝ испроводѣтъ единъ лѣкаръ и всичко, каквото ѝ нужно за прѣзъ останлия ѝ животъ. Бѣдното дѣте станъ единъ най-близъкъ приятель на Славча. Тѣ ходѣхъ на едно въ училището. Слѣдъ нѣколко дни, майка му оздравѣ съвършенно и никога не можеше да забрави този „Ангель-Спаситель“.

За тази случка се научихъ всички въ града. Всички родители искахъ да иматъ дѣца, като Славча. Неговитѣ родители бѣхъ щастливи, че иматъ такова милозливо дѣте. И наистина, Славчо, когато порастнѣ, помагаше на всички бѣдни. Всички въ града съ най-голѣмо уважение произнасяхъ неговото име.

Така, млади читатели, всѣки отъ васъ трѣбва да подражава, до колкото може, примѣра на това милозливо и добродѣтелно дѣте, ако искате на всѣкъдѣ да ви почитатъ и уважаватъ.
